

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

Όταν οι συνδικαλιστές των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, μαζί με ΔΑΚΕ και ΣΥΝΕΚ, κάνουν αντιπολίτευση στο σωματείο τους αντί στην κυβέρνηση.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Σε μια περίοδο που ο κλάδος δίνει έναν μεγάλο αγώνα για μόρφωση, δουλειά, ζωή με δικαιώματα, ενάντια στα σχέδια υποβάθμισης, εμπορευματοποίησης και κατηγοριοποίησης της παιδείας, ενάντια στην προσπάθεια να επιβληθεί σιγή νεκροταφείου στα σχολεία για να χτυπηθεί κάθε φωνή που αντιστέκεται και να ανοίξει ο δρόμος για μια πιο σκληρή αντιλαϊκή πολιτική...

...οι συνδικαλιστές των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ακολουθώντας το δρόμο της ΔΑΚΕ και των ΣΥΝΕΚ, επιλέγουν να κάνουν αντιπολίτευση – όχι στην κυβέρνηση της ΝΔ – αλλά στο ίδιο τους το Σωματείο, τη Δ' ΕΛΜΕ.

Όλοι μαζί, επιτίθενται στην Πρόεδρο και την ΕΛΜΕ αυτή που:

- **Πρωτοστατεί** στην οργάνωση των απεργιών και κινητοποιήσεων, για αυξήσεις στους μισθούς, μόνιμη και σταθερή εργασία, αύξηση της χρηματοδότησης της παιδείας, ενάντια στην αξιολόγηση, τις διώξεις και τα πειθαρχικά... **όταν κάποιιοι** (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ) λένε ότι οι «διεκδικήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις δημοσιονομικές αντοχές» και ότι «δεν μπορούμε να αγωνιζόμαστε ενάντια σε ψηφισμένους νόμους» και άλλοι (ΠΑΡ) καλλιεργούν την αυταπάτη για φιλολαϊκές λύσεις με μια άλλη κυβέρνηση.

- **Πρωτοστάτησε** στην οργάνωση της ιστορικής απεργίας στις 28/2 για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη, να αποδοθούν όλες οι ποινικές και πολιτικές ευθύνες, να μη μετατραπούν τα σχολεία σε κοιλάδες των Τεμπών... **όταν κάποιιοι** είτε μιλούσαν για σιωπηλές διαμαρτυρίες (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ), είτε δεν αποφάσιζαν μέχρι τελευταία στιγμή τι κάλεσμα θα βγάλουν (ΠΑΡ, 2025), είτε κατήγγειλαν την απεργία ως «κομματική» (ΠΑΡ, 2024), και δεν έλεγαν κουβέντα γι' αυτήν στα σχολεία.

- **Οργάνωσε** τη συμμετοχή στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 29/3 αντιμετωπίζοντας τον αυταρχισμό, τα ΜΑΤ και τα χημικά της κυβέρνησης... **όταν κάποιιοι** (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ) ήταν άφαντοι και οι υπόλοιποι (ΠΑΡ) καλούσαν σε διασπαστική κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη μακριά από τα Σωματεία όλης της χώρας.

- **Πρωτοστατεί** στους αγώνες, μαζί με γονείς και μαθητές, για να καλυφθούν όλα τα κενά, να παρθούν μέτρα για την επισκευή και συντήρηση των σχολείων, να μην συγχωνευτεί και κλείσει κανένα σχολείο. Έδωσε το μεγάλο αγώνα για την υπεράσπιση του 2^{ου} ΕΕΕΕΚ Πυλαίας – Χορτιάτη και σήμερα προετοιμάζονται τα εγκαίνια νέου Σχολείου... **όταν κάποιιοι** στις ΕΛΜΕ που είναι πλειοψηφία (ΠΑΡ κ.α.), δεν κάνουν την παραμικρή κινητοποίηση μπροστά σε συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων, στη λειτουργία τμημάτων με 28 μαθητές.

- **Έχει βρεθεί** σε όλες τις μεγάλες συσκέψεις των σωματείων της πόλης για την κοινή πάλη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα απέναντι στην επίθεση κράτους και εργοδοσίας... **όταν κάποιιοι** (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ) βρίσκονταν στα σπίτια τους και άλλοι (ΠΑΡ) επέλεγαν να είναι μακριά από τα σωματεία.

- **Στηρίζει** με εκδηλώσεις το έργο συναδέλφων (εκδήλωση για λογοτέχνες, εικαστικούς κτλ).

Οι ευθύνες τους είναι μεγάλες, γιατί κάνουν πλάτες στην κυβέρνηση με το να επιτίθενται στο Σωματείο τους και στους αγώνες του κλάδου. **Τέτοιες αντιδράσεις δεν τους είδαμε να έχουν όταν 1^η δύναμη ήταν η ΔΑΚΕ και με τη στάση τους «χάιδευαν» τον κυβερνητικό συνδικαλισμό...**

Αλήθεια, ποιον υπηρετούν τα χρυσαγίτικης κοπής επιχειρήματα, τύπου «έξω τα κόμματα από τα σωματεία»; Τα ίδια έλεγαν το 2012 στις πλατείες και στο δημοψήφισμα του 2015, και είδαμε τα αποτελέσματα. Τι επιδιώκουν τώρα, που και η ίδια η κυβέρνηση, η ΕΕ, όπως και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα θέλουν «έξω τα κόμματα» από τους εργασιακούς χώρους, τις σχολές και τα σχολεία, ώστε να αλωνίζει η πολιτική του κέρδους στα σχολεία;

Και όλα αυτά, λίγες μέρες πριν το Συνέδριο της ΕΔΟΘ, όπου υπάρχει η δυνατότητα να γίνει το μεγάλο βήμα σε αγωνιστική κατεύθυνση και η κυβερνητική παράταξη να «πληρώσει» τον υπονομευτικό της ρόλο στο κίνημα.

Και ποιοι τα λένε αυτά;

- Οι ίδιοι που εκλεγμένα μέλη τους σε ΔΣ ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης είναι μέλη πολιτικών κομμάτων, μέχρι και μέλη Πολιτικής Επιτροπής. Ποιον κοροϊδεύουν οι δήθεν ανεξάρτητοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του ΝΑΡ, της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης κ.ά.;

- Οι ίδιοι έχουν υπάρξει ακόμα και υποψήφιοι βουλευτές με τα κόμματά τους. Μήπως άλλες θέσεις υποστήριζαν τότε και άλλες μέσα στα σωματεία τους;

- Γιατί άραγε δεν ενοχλούνταν μέχρι τώρα από συνδικαλιστές (ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ) που ήταν αποσπασμένοι σε γραφεία βουλευτών και ταυτόχρονα μέλη του ΔΣ της ΟΛΜΕ; Γιατί δεν βάζουν θέμα για τον εκπρόσωπο της ΔΑΚΕ στο ΚΕΜΕΤΕ;

- Γιατί δεν τους ενοχλούσαν οι σημαίες του ΣΥΡΙΖΑ που «ανέμιζαν» το 2012 σε μπλοκ ορισμένων ΕΛΜΕ και τα πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε κινητοποιήσεις σωματείων;

- Γιατί δεν τους ενοχλούν άλλοι (ακόμα και από την παράταξή τους), που παίρνουν θέσεις και συνδικαλιστικές άδειες, αλλά δεν εμφανίζονται στα σχολεία ως οφείλουν, για να ενημερώνουν τους συναδέλφους και να οργανώνουν τον αγώνα; Που ακόμα και σε Δευτεροβάθμια Σωματεία τους ψάχνουμε για να τοποθετηθούν;

Το ζήτημα, προφανώς, δεν έχει να κάνει με το αν οι συνδικαλιστές ανήκουν σε πολιτικά κόμματα. Δικαίωμά τους είναι. Το ζητούμενο είναι μέσα στα Σωματεία, ποια κατεύθυνση υπηρετούν. Γι' αυτό, το πρόβλημά τους δεν είναι η απόσπαση της Προέδρου της Δ' ΕΛΜΕ, αλλά ο προσανατολισμός που έχει αποκτήσει η Δ' ΕΛΜΕ τα δύο τελευταία χρόνια, αποτελώντας ένα ακόμα Σωματείο που υπερασπίζεται τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών, τα εργασιακά δικαιώματα και την παιδαγωγική υπόσταση των εκπαιδευτικών, που συγκρούεται στην πράξη με το κράτος, τους μηχανισμούς και τους θεσμούς του. Όλα τ' άλλα αποτελούν μία αγωνιώδη προσπάθεια συγκεκριμένων συνδικαλιστών να «σηκώσουν σκόνη» για ψηφοθηρικούς λόγους, μιας και δεν έχουν να προσάψουν το παραμικρό για τη δράση της Δ' ΕΛΜΕ.

Η πρόεδρος της Δ' ΕΛΜΕ, είναι νόμιμα εκλεγμένη με βάση το καταστατικό της ΕΛΜΕ και αξιοποιεί την απόσπασή της για να βρίσκεται δίπλα στους συναδέλφους, σε κάθε σχολείο, να ενημερώνει, να οργανώνει, να διεκδικεί μαζί τους, να πετυχαίνει νίκες. Έχει όλα τα συνδικαλιστικά δικαιώματα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, όπως κάθε εκπαιδευτικός. Άρα και το δικαίωμα να εκλέγεται σε οποιαδήποτε θέση του ΔΣ. Όλοι γνωρίζουν όχι μόνο την κομματική ιδιότητά της, αλλά κύρια τη δράση της και τη δράση της ΕΛΜΕ! Γνωρίζουν ότι πρώτη έχει υπογράψει την απεργία – αποχή από την αξιολόγηση στο σχολείο της και ότι δεν έχει κάποιου είδους «ασυλία» απ' αυτήν. Ίσα – ίσα έχει αξιολογηθεί από τους ίδιους τους συναδέλφους για την στάση της, αλλά και από τους αντιπάλους της (που την έχουν στο στόχαστρο)... όπως και οι 7 συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ που καταδικάστηκαν από την αστική δικαιοσύνη με ποινές φυλάκισης, γιατί ύψωσαν το ανάστημα απέναντι σε κυβέρνηση, αστικά κόμματα, ΕΕ και ΝΑΤΟ, αναδεικνύοντας ότι το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης μετατρέπεται σε ορμητήριο των ιμπεριαλιστών.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ο καθένας και η καθεμιά μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του. Να αναρωτηθεί το πολύ απλό: «τι καημός τους έχει πιάσει όλους με τη Δ' ΕΛΜΕ και την πρόεδρό της»; «Γιατί, την ώρα που η κυβέρνηση εντείνει την επίθεση, ορισμένοι επιτίθενται στην ΑΣΕ και το ΠΑΜΕ»; Τέτοιες πρακτικές, που ξεπερνούν και τα όρια της συκοφαντίας, επιβεβαιώνουν τελικά «ποιος είναι με ποιον». Η Δ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, με την ευθύνη που έχει αναλάβει η ΑΣΕ ως 1^η δύναμη στο Σωματείο και τους 3 εκλεγμένους στο ΔΣ, θα συνεχίσει να αποτελεί ένα φωτεινό παράδειγμα διεκδίκησης και οργάνωσης του αγώνα, για μόρφωση, δουλειά, ζωή με δικαιώματα, όπως και κάθε σωματείο που την ευθύνη την έχουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ!